

17-11-2024 ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ'

(Θ' ΛΟΥΚΑ)

† Μνήμη Γρηγορίου ἐπισκόπου
Νεοκαισαρείας († 270).

† Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως († 471).

ᾠχος δ' Ἑωθινὸν Ι'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένε-το
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως
κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μα-
θοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι,
καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις
καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ
θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα

ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. δ'

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς
τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρ-
τερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κα-
τορθώματα· ἀλλὰ πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φω-
τίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτε
ὕπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις εἰς
θάνατον.

Καὶ νῦν...

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυ-
λεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς
Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ
χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρω-
πίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τε-
κοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύου-
σαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἈΨιχολογίαν.

ᾠχος δ'

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν
εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ
Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυ-
ροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο
λέγουσαι, Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Λη-
στῇ ἀνοιξας Παράδεισον, ἄρα
ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας
τὴν Ἔγερσιν, ἀληθῶς ἀνέστη Χρι-
στὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων
ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα Πατρὶ...

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον, ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ἅδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῆ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου, Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διάσου Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, ἕτερα ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἅδου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῆ Ἀναστάσει τῆ σῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι, διὸ σὲ καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρί... *Κατεπλάγη Ἰωσήφ*

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῆ πέτρα προσελθῶν, ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις, Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεί, τὸ εὐσυμπάθητον, ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς

ἐξεγγήγερται, διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

ᾠμοιον

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ Μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτω χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

ᾠχος πλ. α'

Σπῆχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Σπῆχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε, ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Σπῆχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε θρήνου ὁ καιρὸς

πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστα-
σιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Σπχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ
μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα
σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου
πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου. Τί μετὰ
νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς
Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... **Τριαδικὸν**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν
τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ
τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ,
κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω
Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρ-
μονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης
παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκω-
θεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ἠυλόγηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρ-
σεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυ-
ροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυτ-
τον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱε-
ροκρυφίως

Ἀντίφωνον Β'

Εκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ
βάθους ψυχῆς μου, καμοὶ γενέσθω,
πρὸς ὑπακοὴν τὰ θειά σου ὦτα.

Επὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις
κεκτημένος, ὑψηλότερος ἐστί,
πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἡ καρδιά μου πρὸς σὲ Λόγε
ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν
τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαι-
ζηλίαν.

Επὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει
τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερ-
μότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας
πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας,
πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα
δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Σπχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ '

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὴν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης, τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Τοῦ Μηναίου. ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρυόμενος, τῶν

πταισμάτων με μάκαρ, και σῆ φω-
τίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως
ὕμνήσω σε. (Δίς)

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦς ἐντρεχῆς και νουνεχῆς και
φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές,
τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν
προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας
δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι'
ῶν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῶ
πλησιάζουσα.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτη-
σάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν,
σὲ καθορῶν ὄφεις, ὁ δεινὸς
Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκάνους
ἡγειρεν, οὓς κατήσχυνας Πάτερ,
μακροθυμία τὸ γύναιον, πάθει συ-
σχεθὲν ἰασάμενος.

Δόξα Πατρί...

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε,
πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὠφθης,
εὐσεβῆς φιλόθεος, θαυματουργίας
χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος,
δι' ἧς γνωρίζη ὡς ἥλιος, λάμπας ἐν
τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ῥίζης Ἀγνὴ βασιλικῆς ἐβλάστη-
σας, και Βασιλέα Χριστόν, τὸν τοῦ
Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν και
ἐννοίαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ
ἀγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν
φύσιν ὑπάρχοντα, και μοναδικὸν
τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλη-
σία σου Χριστὲ κράζουσα. Σύ μου

ἰσχύς Κύριε, και καταφυγὴ και
στερέωμα.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἠνοητὴ
και ἀληθῆς ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ
κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν
πηγάζουσα.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ὦς μέγας, ὡς φοβερός, ὡς τὸ
τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, και
ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς
ἐξεγήγηρται.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Κὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ
φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ
Θεοῦ γέγονας, ὄθεν σοὶ τὸ Χαῖρε,
προσάγομεν.

Τοῦ Μηναίου

ᾠδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς
τῶν παθῶν τριχυμίας, και παν-
σόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνε-
δείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐν-
διαίτημα, και προφητείας χάριν,
κατεπλουτίσθης Γρηγόριε. (Δίς)

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προ-
σομιλήσας παμμάκαρ, και
ποικίλης πολιτείας ιδέαν,
ἐκλεξάμενος σοφῶς. Ἐν ἀρετῆς
εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον,
ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Σπχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο θεοφάντωρ μυηθείς, τῇ θείᾳ
μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θε-
ολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς,
Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε
σέβειν, ἄκτιστον καὶ συναΐδιον.

Δόξα Πατρί...

Υπὸ Θεοῦ ὀδηγηθείς, ὡς πόθῳ
τοῦτον ζητήσας, τὴν ἀγνὴν καὶ Θε-
στόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς
Βροντῆς, μυσταγωγοῦς ἐκέκτησο,
τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορ-
ρῆμον διδάσκοντας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ράβδον βλαστήσασαν Χριστόν,
τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυ-
σοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ
γινώσκομεν Ἀγνή, θείας οὐσίας
φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη,
ἄνθρακα θεομακάριστε.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔρ-
γοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ
ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας
δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν
εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυ-
στηρίου Γρηγόριε· ὅθεν ἅπαντες,
τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου,
αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου,
μόνη Πάναγνε Παρθενομητορ, τῇ
καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα,
τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμε-
νον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημ-

μελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρε-
σβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι,
παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον

Ο Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ
τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ
τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ
πύλας ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δε-
σπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χρι-
στὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ
τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου
σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει
τῆ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα,
καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συ-
ντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ
Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν
πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως
βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς, Αὐτὸς γὰρ
ὡς μόνος κραταῖος Θεός, καὶ Δε-
σπότης ἐνέστη τριήμερος.

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρη-
γορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισα-
ρείας τοῦ θαυματουργοῦ.

Σπχοι

Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ
πάλαι,

Θεῶ παραστάς, θαυματουργεῖ τι
πλέον.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε
θαυματουργός.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου τοῦ Ζωγράφου.

Στίχοι

Ὁ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν Λόγε,

Ἄλλὰ βλέπει σε ζῶντα, μὴ ληπτὸν χρόαις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα Μνήμη τῶν Ὁσίων Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου, καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Ὁ Ὁσιος Γεννάδιος, ὁ ἐν τῆ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ἀσκήσας, καὶ δοχειάρχης (τροφοδότης) αὐτῆς ὦν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ ἔλαιον ἀναβλύσαντος ἐκ κενοῦ πίθου ἰδῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ἔχεις ἀθλητὴν Χριστὲ Λογγίνον μέγαν.

Ἔχεις δὲ καὶ Λογγίνον ἀσκητὴν μέγαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ Γεννάδιος εὔρε τὴν Ἐδὲμ στέφος,

Φανεῖς νοητὴν πρὸς παλαίστραν γεννάδας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκῶν τέκνα,

Πράξεις ἀγνάς, ἄπεισιν ἀγνὸς ἐκ βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Ἰουστίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,

Ἰουστίνος, τὸ θαῦμα τῶν ἡσκηκότων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα τὴν Εἴσοδον.

ᾠδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, κὰν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, Σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου· Σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσηλθες, ἐν

τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὡσπερ καθαρῶ-
τατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε,
σωτηρίαν βραβεύουσα.

ᾠδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ θεόφρονες,
τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἐξ Αὐτῆς τεχθέ-
ντα, Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα·
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πα-
τήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον·
ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύ-
ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προ-
σκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνερ-
γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με

πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. ᾠδὴ θ'.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ
πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πα-
νηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων, φύσις
γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ Εἰσόδια, τῆς
Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀει-
πάρθενε.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. Ἦχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι΄,

Ἦχος β΄,

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν, οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον ἰχθύων, ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχητο, οἷς τὸ τρίτον φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώπων.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β΄.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν, Ἱεράρχην, ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημήσωμεν μελωδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι, ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον. Ἦχος β΄.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὅ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

ΑΙΝΟΙ. Ἦχος δ΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπικηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄.

Σπῆχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας, διὸ βοῶμέν σοί, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοί.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτία, ἐκτεῖνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος

ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῆ θεότητι, ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος

Εἶτα ἰστώμεν Στίχους δ'

καὶ ψάλλομεν

Σπχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος, ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς, τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰνάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος, ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς, τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον

πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰνάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις, Ἱεραρχῶν καλλονή, τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς καταγώγιον, ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας, ἱερωσύνης κανὼν· ποταμὸς ναμάτων θεῶν ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἰρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε, Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν. Καὶ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ὁμβροῖς σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανας ποτὲ μάχης πρόξενον· καὶ ρεῖθρον τῆ δεινότητι, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφέ, ἐπικλύζον εἴργεις θεῖα χάριτι· βωμούς κατηδάφισας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε, τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι, θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὅλων, παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἵληφας, μισθόν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος..

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'

Ἦχος πλ. Β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκός, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτρέπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἕτοιμον ἐν γῆ· οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντρυφῆσαι φιλόανθρωπε Κύριε..

Καὶ νῦν... Ἦχος β' (πάντοτε)

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἦχον δ'.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,

Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἁγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Τροπά-

ριον

Ἦχος β'

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ἀντιφῶνα (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. Λῖνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ

Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος δ'

Σπχ. α'. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσχύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσχύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα

ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. δ'

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος..

Τρισάκιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΑ'.

Προκείμενον. ᾠχος δ'

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Σπχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:16-20

Αδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο! Εἰ γὰρ, ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Αλληλουῖα (γ'). Ἦχος δ'

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Σπχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-

τέρα τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ἦχος δ'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Αμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἂν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουῖα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.